

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръба. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноси.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плъвнецъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнѣтватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани. Копиен не се връщатъ, освѣнъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

Какво ни чака?

Политическитѣ събития така се развиватъ по настоящемъ въ насъ, щото справедливо могатъ да накаратъ съзнателнитѣ български граждани сериозно да се позамислятъ върху тѣхъ. Тука не е вече думата само за единъ заемъ, или за монополитѣ, които сж свързани съ него, но за нѣщо много по важно, което въ близко бъдаще ще послѣдва, — това е опозоряването или възтържествуването на нашия парламентаризъмъ!

Не отъ една или двѣ години, но отъ десетки години насамъ, когато българския народъ едвамъ се свикваше съ новитѣ начала на нашето държавно управление; когато слѣдъ дългото турско робство бѣше привиканъ да земе самостоятелно и съзнателно участие въ управлението, — той, вмѣсто да бѣде поощрѣнъ и подпомогнатъ въ тази посока, напротивъ — той биде насилствено отритнатъ, а вмѣсто него кормилото на държавния корабъ се зае отъ нѣколко хищници, които подъ редъ благополучно „спасяваха“ нещастната българска страна.

И дѣйствително — тѣ я спасиха. Отъ десетки години на самъ, българския народъ не е господаръ на своето положение. Прѣкраснитѣ и свободолюбиви думи: „конституционализъмъ“, „парламентаризъмъ“,

„народно самоуправление“ и пр. сж само едни празни думи, съ които винаги е било мамено въображението на народа, но безъ да му е дадено право да се ползува отъ тѣхнитѣ реални облаги. Ето защо, въ насъ не е господствувала волята на народа, но е господствувала на нѣколко лица, които съзнателно сж запушвали своитѣ уши отъ виковетѣ и стенанията на народа. И нужно ли бѣше да се грижатъ за народното тегло, когато тѣхнитѣ дълги рѣцѣ безжалостно се бѣха забрили въ държавнитѣ каси, пълнени отъ кървавия потъ на бѣднитѣ и прокѣсани земледѣлци и занаятчии? — Грижа ли ги е тѣхъ за охкванията на народа, когато тѣ спокойно прѣкарватъ врѣмето си въ пълно задоволство всрѣдъ блѣскавитѣ салони на своитѣ палати? — Сигъ на гладенъ върва ли, та и единъ щастливъ милионеръ прѣзъ дебелиятѣ стѣни на своитѣ дворци да може да проникне въ студена, пуста и мрачна хижа на селянина — орачъ?

Обществената и политическа кариера на тия господа е била още едно удоволствие, притурено къмъ хилядитѣ други, подъ булото на които тѣ сж прокарвали своитѣ хищнически и грабителски инстинкти. Облѣчени въ изящнитѣ и съблзнителни дрѣхы на „народни доброжелатели“, прѣпасени съ ме-

чѣтъ на могщата и силна властъ, тѣ дълги години мамеха въображението на тѣлпата съ своето ослѣпително великолѣпие. Между изящната аристокрация отъ една страна и между тѣлпата — отъ друга — имаше пълно съгласие и хармония. Тѣлпата бѣше безусловно подчинена подъ силата и авторитета на могщата „умствена“ и материална аристокрация, а тази послѣдната — съ своя магически жезълъ: движеше, направляваше и измѣняваше, споредъ своитѣ прищѣвки и желания, волята и желанията на тѣлпата.

За жалость, днесъ ролитѣ се съвършено промѣниха.

Безсловесната тѣлпа, която се движеше не отъ свѣтлия разумъ, но — отъ „животинския“ инстинктъ, почна да дига глава — да роптае, да съзнава своето положение и изъ дълбочинитѣ на нейната душа почва грѣмовито да се подслушва страшия протестъ на единъ цѣлъ онеправданъ народъ противъ всички негови притѣснители и изѣдници. Този заглушителенъ грѣмъ, екътъ на когото се разнася изъ долини, полета и балкани, като страшна и стихийна буря увлича народнитѣ маси и отъ „тѣпни“ и „овчедушни“, прави ги съзнателни и могщи. Този грѣмъ и екотъ, който широко широко се разнася изъ нашата страна, — това е мощния гласъ на тѣлпата — прѣзрѣна-

та и унижена до сега селска тѣлпа, която повдига вече своята глава и търси съзнателно своитѣ потѣпквани до сега права.

И съ това — хармонията се згромоляса за винаги.

Отъ днесъ нататкъ се почва ожесточена борба между „аристокрацията“ и „тѣлпата“, която борба ще се свърши съ възтържествуването на апсолютната народна воля. Прѣзъ мѣглата на близкитѣ настоящи и бъдащи събития, ние ярко виждаме побѣдата на народа и неговото тържество. Тази побѣда ще бѣде толкова по вѣлика и по славна, колкото борбата е по ожесточена. Сждбоноснитѣ събития, които въ скоро врѣме ще настѣпятъ, ще бждатъ оня „каменъ прѣдковения“, въ който ще разбиятъ своитѣ глави всички ония, които мислятъ, че ще могатъ да спрѣтъ оня вихръ, който носи името: народна воля, народно желание!

Ето защо, напразни сж ония усилия на народнитѣ врагове, които сж мислили нѣкога, или за въ бъдаще ще мислятъ, че може да се сломи народната мощъ; днесъ за днесъ тѣ могатъ чудеса да направятъ, за да ограничатъ народната свобода заедно съ неговитѣ свѣщенни конституционни права; но нека слѣдъ това хубаво запомнятъ, че тѣхниятъ зли гений сждбоносно ги води къмъ оная бездѣнна и

ПОДЛИСТНИКЪ.

Селско тегло.

(Изъ Глѣбъ Успенскі)

Главниятъ признакъ на есенята, която е така сжщо печална и унила, както сж жѣлитѣ листа на гората, или както сж неприятнитѣ звукове на есенния вѣтръ, — несъмнено е явнието въ село на бирника за по скорото събиране на даждията. Чудна работа! Макарь и да се явява бирника всѣка година редовно, извѣстие, че има заповѣдъ да се плащатъ данацитѣ, произвежда на нашитѣ селяни впечатление на най голѣма изненаданостъ, и по скръбта и отчаянието което навява, едва ли ще надминава тежкото впечатление отъ виението на есенния вѣтръ, отъ голитѣ дървета и отъ мокритѣ жѣлти листа.

Всичката работа се състои въ това, че прѣзъ цѣлото работно врѣме, като се почне отъ априли и май до събирането на сѣдѣбитѣ, т. е. до първитѣ дни на есенята, никой не закача селянина за пари. Нито пристава, нито крѣчмаря, нито кмета, нито бирника — абсолютно никой даже не загатва за пари, като че ли по издигането на нѣкакъвъ вѣлшебенъ жезълъ, замръзватъ гровнитѣ виковетѣ: „давай, давай!“ Разнитѣ „началства“ се притаятъ, като

че ли изчезватъ отъ лицето на земята и добрякътъ (не „корядъчния“) селянинъ, за когото „исканието на пари“ по привычка е станало най главната и сжществената частъ отъ неговия животъ, като не вижда прѣдъ себе си „разнитѣ дрънкачи за пари“, почва лека по лека да забравя за тѣхното сжществуване и се прѣдава наново на земледѣлската си работа. Просто трѣбва да се очудваме на оная дѣтска наивност на селянина, съ която той забравя близката катастрофа. Както забравения и измжчения отъ нашитѣ педагози ученикъ, като остане самъ безъ всѣкакви мѣмрения и наказания, за единъ мигъ забравя всичко, така и селянина, като не вижда прѣдъ себе си „разнитѣ дрънкачи за пари“, прѣдава се всецѣло само на своята полска работа.

Не можемъ да не признаемъ, че това е доста полезно иначе за селянина, защото той се прѣдава съ нови сили на работа, която не би добръ успѣла, ако постоянно се мѣчеше отъ думитѣ: „давай, давай!“ Ето защо и работата му сега върви три пати или десетъ пати по добръ. Него го постоянно подържатъ и хранятъ всевъзможни приятни планове и разни фантазии, които постоянно бликатъ въ неговата глава като рой пчели: ето напр., той ще си продаде храната, ще си ку-

пи конь; теленцето ще порасте — и като се продаде пакъ пари ще паднатъ; ето напр. още той би си направилъ и покрилъ колибата; на дѣцата и на себе си би направилъ нови обуца, — и тѣй нататкъ още много други работи. И подъ влиянието на тия планове и фантазии, той се бие петъ мѣсеци като риба отъ ледъ, като едва, едва работи самъ той съ своето слабо и хилаво конче; и въ края на лѣтото, когато полетата сж покрити съ вѣлнисти и разкошни жита, той до тамъ се е прѣнесалъ въ своитѣ наивни планове и мечти, че дори почва да мисли и за празницитѣ, които прѣдстоятъ въ мѣсецитѣ августъ и септември; и той нещастника до тамъ се забравя и унася, щото даже и не подозира, че вече отъ всѣкъдѣ е обиколенъ съ неприятели...

Едва що откаралъ първия снопъ отъ полето и едва що го смѣлѣлъ, изведнажъ се открива бомбардирането отъ всички страни и съ най голѣма настойчивостъ. Внезапно, като съ клинъ трѣбва да се изгонатъ разнитѣ съблзнителни планове и мечти изъ главата на нещастния селянинъ; веднага трѣбва всичко да се забрави: и коня, и теленцето, и новитѣ обуца, и направената колиба, за да настѣпн тежката и печална дѣйствителностъ. И, трѣбва да отдадежъ пълна справедливостъ на осажда-

ющитѣ, защото тѣхната енергия е по горѣ отъ всѣка похвала. Още селянина не успѣлъ да си отнесе първия чувалъ брашно отъ воденицата въ къщи, веднага се разнася по селото ужасното извѣстие, че бирника е дошелъ! — И веднага, по цѣлото село, като студения и остъръ есененъ вѣтръ, който повдига уличния прахъ и който печално вие по коминитѣ, така се разнася и тази ужасна новина, която напомня на наивнитѣ селяни, че врѣме е вече да се плаща данъка на държавата....

Лѣтнитѣ фантазии се разрушаватъ тъкмо въ това врѣме, когато почти всичката храна, макарь и ожѣната, стои на полето. А прѣдписанията едно слѣдъ друго като бомби падатъ, безъ да дадатъ да се опомнатъ селянитѣ, като имъ искатъ изведнажъ разнитѣ видове данъци: и за градобитнина, и за общински врѣхнини, и за окръжни, и поземеленъ налогъ и още много-много други.

А щомъ мине първата буря, като орли на мърша се навърлятъ разнитѣ лихвари, крѣчмари, бакали и пр. и пр.

Когато падне първия снѣгъ, и когато селянитѣ се опомнатъ слѣдъ това ужасно зашеметяване, тѣ виждатъ, че цѣлия имъ тежкъ лѣтненъ трудъ е отишелъ въ каситѣ и джобовѣтъ на съвсѣмъ други хора....

Прѣвелъ: Demos

мрачна пропастъ, която е погълнала стотини наши обществени и държавни мъже и надъ която стои позорния паметникъ, съ надписъ: »тукъ почиватъ позорнитъ държавни мъртавци!«

И, когато тѣхнитъ тѣла отдавна ще бждатъ изгризени отъ гнуснитъ червей, въ народнитъ алтари, които днесъ сж изложени на поругание, високо ще се издига знамето на истинската народна свобода и благоденствие!

На земята тука, на земята!

Нашата земя — родина е земеделска. Голѣмото болшинство отъ народа ни съ потъ на челото слѣдва плуга или ралото на нивата и чака отъ майката земя да възнагради труда му и неговия потъ. Той, земеделецътъ, привързанъ къмъ земята си, като кучето къмъ господарската си къща, оре и копаете, сади и жъне, и цѣлъ животъ съ воловетъ си прѣкарва.

А участъта на тоя, изоставенъ отъ всички, земеделецъ — орачъ, градинаръ, винарь и пр., още отъ стари врѣмена е била най живения въпросъ, съ който сж се занимавали и държава, и общество, и обществени дѣйци.

Тоя въпросъ, въпроса за аграрнитъ, за селянитъ земеделци, за гражданитъ землевладелци, за обезземелитъ, обездоменитъ, е съществувалъ йощъ отъ незапомнени врѣмена; но въ врѣмето на братята Гракхи този въпросъ е добилъ по сериозенъ характеръ и полека лека се е оформилъ, изпъкналъ е като масово народно движение, което е играло по послѣ велика роль въ Римската държава.

Болшинството на Римския народъ е билъ земеделски, както нашиятъ; съвсѣмъ малка индустрия, а късно развила се е търговията въ завоеванитъ страни. Но макаръ и да е билъ римския земеделски народъ болшинството, той е билъ безправенъ и игра на аристокрацията, на патрициитъ. Його лека-по-лека пониква съзнание у маситъ, тѣй както никне отъ пшениченото зрънце стрѣхче, па ластарецъ, па класецъ, па цѣлъ класъ, когото трудолюбивиятъ орачъ чака да уврѣе, за да го пожене и нахрани челядъта си. Тѣй е и съ народното самосъзнание. Тѣй бѣ и въ Римъ, гдѣто братята Гракхи създадоха знаменититъ аграрни закони, които станаха основа на по нататъшни реформи, не само въ Римъ, но и наврѣдъ, гдѣто оралото поре земята.

И тоя въпросъ отъ тогава насамъ

все съществува и играе видна роль въ историята на народитъ. Аграрния въпросъ вълнува и интересува Германия, Франция, Русия и всички голѣми и малки съврѣмени държави; а отъ двѣ години насамъ интересува и вълнува и нашата млада България. Десяткътъ имѣ историческо значение за земеделска България: десяткътъ бѣше едно стрѣскане на земеделскиятъ български народъ, слѣдъ неговия дълбокъ сънъ; десяткътъ бѣше и е началото на едно народно движение, на което всички трѣбва да обърнемъ най сериозно внимание, защото, иначе, туй движение само ще ни обърне по сетитъ вниманието, ще ни изненада. А още по-вече, като имаме нѣколко земеделски училища, които всѣка година изпускатъ нѣколко десетки млади и интелигентни земеделски синове, голѣмата частъ отъ които отиватъ между събратята си да будятъ, да учатъ заспятитъ. Земеделското движение, безъ всѣко съмнение, ще играе у насъ важна велика, нека го кажемъ, — освободителна роль. Кое то социалиститъ очакватъ отъ фабричниятъ работникъ, ние го чакаме отъ нашия земеделски народъ. Тоя земеделски народъ ще създаде истинската свободна България, ще я прѣброди. А за това всички ние трѣбва да се заинтересуваме отъ това историческо явление, отъ земеделското движение, за да вървимъ смѣло и гордо по правия пътъ, да се не изроди то, да не стане срѣдство на властолюбци, които въ всѣко движение народно търсятъ сполуки и лични ползи.

Отъ ония, които стоятъ на чело, отъ тия, които първи подѣха гордата и велика борба на земеделеца съ беззаконието и лѣжата, отъ тия, които се нагърбятъ съ тая задача — да водятъ и да доискаратъ до край тази борба — се изисква много. Изисква се: първо, широко и обемляюще възрѣние за ролата на това движение; изисква се неуморна дѣятелност, будене, организиране, борба. А борба безъ организиране е праздна дума. Организирането е почнато. XI-та камара имѣ вече 10-на земеделски прѣдставители доста много, ако се вземе късотата на врѣмето отъ наченатото организиране.

Обаче, тоя земеделски народъ, какъвто е българскиятъ, слѣдъ нѣколко години, ще има, ще трѣбва да има, болшинство въ Н. Събрание, а не само 10, 20 или 30 души, защото това най-високо народно учреждение, Н. Събрание, като истинско огледало на народа, ще бжде и истинския изразител на желанията на народа. За това на-

шитъ Камари не трѣбва да бждатъ съставени въ болшинството си отъ прѣдставителитъ на прѣдприемачеството, на адвокатството, на учителството, на търговското съсловие, а отъ земеделското население, което е българския народъ.

Сега къмъ болшинството на българския народъ — земеделецъ — не е възстановенъ, не е прѣдставенъ въ Н. Събрание. И това Н. Събрание рѣшава участъта му, направлява съдбинитъ му, създава му закони за десяткътъ, за монополо, за градобитнина и пр., безъ да бжде тоя народъ въ това причастенъ.

А това е една неправда, една лѣжа, противъ която трѣбва борба, борба — особено сега при изборитъ. Защото на тоя народъ трѣбва да се отворятъ очитъ, та да прогледне, за да види, дѣ е злото, и дѣ е спасението.

Ето защо, на тая земя, въ която сме се родили и сме отрасли, на която ние дължимъ името си, като българи, ние сме длъжни да служимъ. — На тая земя, която нашия народъ оре и посѣва, отъ която, и на която и той, и ние живѣемъ, длъжни сме да се посветимъ.

Тукъ е рая, тукъ е и ада, споредъ както се наредимъ, тука — на земята!

Нека отъ земята народна сътворимъ градина, рѣка за рѣка съ бацитъ ни и братята ни, и чичовцитъ ни земеделци. А за това на работа — тука на земята!

И. Д.

Реформиране на земеделските училища.

Слѣдъ дълга и упорита борба, която вѣстника ни води по въпроса за земеделското образование у насъ, резултатъ на която бѣ свикването на единъ земеделски конгресъ, който обхвата тоя толкова важенъ за страната ни въпросъ, се закри безъ да дойде до едно установено рѣшение. Вмѣсто да даде едно точно направление, една опрѣделена програма, която земеделскитъ ни училища трѣбваше да иматъ, той се завърши тѣкмо обратното, съ една неопрѣделеностъ, като не посочи даже и най важнитъ пактища. Той послужи по скоро за арена на надпрѣварвания въ глаголетвания. Не се искаха дълги и прѣдълги молитви и Демостенови рѣчи, а повече плодотворна дѣятелност. Най сетитъ като резултатъ на толкова ораторствования, отъ като обикновено земеделчието не струва хасъ, появи се законопроектъ отъ министерството на търговията и земеделчието за реформирането на тритѣхъ срѣдни земедел-

ски училища. Безъ да привѣждаме тукъ изцѣло цѣлия законопроектъ, ще спомѣнемъ най главнитъ негови измѣнения, съ които именно става реформирането.

1) Исхвърля се Педагогитъ като прѣдметъ, който даваше до извѣстна степенъ право за учителствование. Главната виновница за да ставатъ земеделцитъ учители!

2) Намалява се курса отъ 3 на 2 години, въ свръзка на което става исхвърляние на нѣкой общообразователни прѣдмети (физика, метеорология и география). Всичко друго си остава както и при сегашнитъ условия. Главното изѣщо по което по нищо не се отличава отъ сегашнитъ е, че прѣдъ обѣдъ си оставатъ винаги 4 часа теория, а подиръ обѣдъ 4 часа практика.

Въ законопроекта на нѣколко мѣста се спомѣнува, че тѣ ставатъ практически и че на практиката шѣло да се обърне особено внимание.

Ний ще разгледаме всѣка една отъ тия точки, които именно съставляватъ нововъведенията.

Въпроса за педагогитъ бѣ толкова ясенъ, че министерството, ако е имало желанието да си нареди училищата, само трѣбваше да стори това, безъ да чакаше на вънкашни хора да му направятъ това.

По въпроса за намаление курса, на пръвъ погледъ се вижда едно твърдѣщо усѣсно въведение. Обаче, интересно е, да се види ще внесели това въведение нѣкой полза при тая обстановка, която ще запазятъ училищата?

За да отговоримъ на това трѣбвало би да видимъ, какво ще прѣслѣдватъ тия училища при тая програма.

Споредъ насъ, понеже не виждаме, никакви съществени различия между сегашнитъ и бжджитъ, тѣй като и сегашнитъ сж теоритически и практически и сегашнитъ могатъ да станатъ толкова практически, колкото се прѣдвизда и при новото имъ направление, то считаме, че не само, че не става нѣкакво подобрене, а напротивъ увреждаме. Твърдѣ ясно е, че не е все едно да учишъ единъ занаятъ 3 години или двѣ. Въ дадения случай, ако земеделскитъ ни училища не сж могли съ 3 годишенъ курсъ да подготвятъ достатъчно практични земеделци, още по малко възможно е да стане това въ двѣ години. Ний не можемъ да се начудимъ какъ може да се допустне подобна логика, защото това е противъ здравия разсѣдакъ. Другъ би билъ въпроса, ако ли тѣ се наредиха така, щото практиката имъ да прѣодолява, а не да слѣдва непременно отъ 8—12 въеки день,

ПОДЛИСТНИКЪ

ПОРТРЕТЪ

(Драскулка отъ Ч. В.)

Часовниковитъ стрѣлки показваха осемъ, когато г-нъ Никовъ, допи послѣдната глѣтка отъ петдесетничето »бѣла Рада«, извика на механджийския слуга да грапши още двѣ и се патѣкми да излиза.

— Че нѣма ли да ги чакате, тѣ ей сега ще дойдатъ, каза тичишкомъ подиръ него механджията Тотю, който по рано бѣ занаятъ при едни табладжии.

— Кои да чакаме?

— Началника, кмета, адвоката Д.... хората отъ нашата партия, защото »клуба« ще има засѣдание и

— Не ми бѣбри това! Почти съ ядъ каза г-нъ Никовъ, хлопна силно вратата слѣдъ себе си и остави сконфузенъ механджия въ недоумение.

И наистина той днесъ не бѣше никакъ въ разположение за сладка приказка. Неспокоентъ, замисленъ... какъвто не е бивалъ, — ще изпугти, ще драгне клѣчка киборитъ да си запади, па ще се загледа на нѣкъдѣ, като не обръ-

ща внимание на около си, сѣкаше че за пръвъ пътъ стѣпна тукъ. Пък и по вънкашността, самата физиономия на лицето му доказваше, че става нѣщо необикновено въ него, нѣщо го измѣнява. Ето на, да си отиде толкова рано, безъ да дочака нѣкои отъ »нашитъ«, съ които отъ по напрѣдъ прѣкарваше голѣмата частъ отъ ноцитъ въ »приятнитъ« забавления: книги, табли и пр., е доказателството, че има нѣщо — скършенъ му е кефа. Да се отиде безъ да ги дочака, това е изключително явление въ неговия животъ; още повече когато му е съобщено, че клуба ще има засѣдание. Чудно! Но защо ги той не чака? Нима не знаеше, че тѣ можаха да направятъ всичко, да го накажатъ за това му непокорство; най сетитъ думата имъ се слуша отъ »голѣмото мѣсто«, достатъчно е само едно тѣхно искане и... Трѣбва да има нѣщо, би помислили всѣкой, трѣбва да има нѣщо, си помисли механджията Тотю и отиде пакъ при табладжии.

Г-нъ Никовъ е старъ чиновникъ, кажи го, отъ какъ сме се освободили. Най напрѣдъ бѣше разсипенъ въ Миоровото сѣдилище, послѣ незнамъ по

какво отличие въ изборитъ, прѣмѣсти-ка го за такъвъ въ ковчежничеството, а отъ какъ се избра единъ неговъ роднина за депутатъ, и отъ какъ държа рѣчь на министра, койго бѣше дошелъ въ родния му градъ работата трѣгна по реда си — назначиха го ковчежникъ. Да кажешъ че е много ученъ, не е, на да ли е свѣршилъ и наустницата; но съ »трудъ и постоянство« е достигналъ до това мѣсто, пък и практичността, нужна въ такива случай не му липсваше. Другитъ, макаръ и по учени, не хващаха коренъ, защото незнаяха какъво да правятъ; а той! О, той е въ всичко тактиченъ. Да приказва и да знай много, не обича, всичко и всѣкого слуша, а особено ако е нѣкой отъ »нашитъ«, въ огъня стѣпна за таквото.

Азъ, миличкии, съмъ държавенъ човѣкъ, който дойде на властъ него слушамъ; а падне ли — ритамъ му кракъ. Какво ще рѣче това: »азъ г-да убежденията си, съвѣстѣта си...« Всичко е »бошъ лафъ«. Хлѣба! Хлѣба да излиза! Кокалчето гризи, па се спотавай..., често приказваше на близкитъ си приятели.

И дѣйствително такъвъ си бѣше —

божа кравица, който е на властъ съ него другарува и за опозицията бѣла било и не било; но да не помислите, че е правилъ това отъ зло сърдце? Не. Горчиво се лажете — той и прѣдъ опозиционеритъ приказва лошо за властующитъ — какъво да прави човѣка гледа никой да се не сърди. Често нѣкои зловни хорица дрънкаха, че г-нъ Н. не си разбира отъ работата, че повече ходи по комарджилѣкъ и бистрене на политика..... Каква гнусна клѣвета! Разбира той и много разбира, но душмани има, дѣйствително, че не бѣше толкова редовенъ въ службата си, ама какво да прави човѣка, интереса го диктува; пък нали има подведомствени, тѣ работятъ и зарадъ него. Такива небивалици се пушаха съ зломишленна цѣль отъ Хранчето Гений — неговъ съгражданинъ и противникъ по убѣждение, който се тѣкмеше щомъ спечелатъ »тѣхнитъ« да вземе мѣстото му. Това силно ядосваше г-нъ Н. и го караше да влиза често пакти въ крайни прѣширни съ Хранчето и приятелитъ му, а по нѣкога да попушва на Н-ка да ги арестува.... Враждата на Хранчето все повече и повече растеше и като се чувствуваше не-

както и годината за теория от 1 Септември до 1 Юлий.

Кажете за Бога, какво улечение на теорията става в дадения случай за съвкупна на практиката? Ще ни се отговори, че развирити на теорията щели да се намалят. Ами, че кой пръв и при сегашната им обстановка да стане това? Но била тя намалена или не, тук няма голямо значение, защото ученика във една и в друга случай ще губи еднакво време за теорията, т. е. винаги той ще е зает пръв обид с теория. Значи същата обстановка, както що е и сега. Патаме тогава гдѣ е и какво е различие на нововъведението? Исхвърлят се нѣкой прѣдмети, защо сж намалява и курса, впрочем това е малка печалба сж загубата на едногодишната практика. Найподиръ ще ни се посочи, че въ законопроекта било казано, че за важни земеделски работи могло да се прѣкъсват по за нѣколко дни теоретическите занятия. Твърдѣ относително и като не опрѣдѣлена мѣрка това е много малко. Отговорътъ, обаче е много лесенъ, защото тази мѣрка е прѣдвидена и при сегашните училища, благодарение обаче на късогледството къмъ практическите занятия, не е била прилагана.

Реформата на двѣтѣ само земеделски училища (Русенско и Садовско) въ това направление, въ каквото ги поставя законопроекта, не можемъ да си обяснимъ. Изглежда, че законодателя иска да облагодѣтелствува тѣзи двѣ училища, като желае да ги постави нѣщо по високо отъ типътъ нарѣченъ нѣкои земеделски училища. Но именно тукъ се правятъ грѣшките, които всѣкой може да види. Защото, тѣ не ще бждатъ нито практически, нито достатъчно теоретически. Тѣ ще бждатъ по лоши, отъ колкото при сегашната си обстановка. Ако сегашните искаратъ слабо подготвени по практиката ученици, то при новата си форма тѣ ще ги искаратъ още по слаби по практика и по теория. Въ всѣкой случай това е навалничавостъ. Като считаме, че тѣзи реформи, които се прѣдвждатъ въ законопроекта за до сегашните сръдни земеделски училища, сж не само полезни но и вредни, прѣпорѣчваме слѣдното:

Прѣвърщането имъ въ практически училища, като се даде прѣимущество на практиката, обаче не така искано само сж думи, но прѣдвидено въ програмата. За да стане това на първо мѣсто трѣбва да се измѣни учебната имъ година, т. е. учебната година да почва отъ 15 Октомври или 1 Ноем-

врий и продължава до 15 Мартъ или 1 Априлъ. Та като настѣпатъ важните земеделски работи, ученицитѣ да се намиратъ въ полето цѣлия день, а не както е сега, или както си остава и при новата имъ форма. Каква пратика ще добие оня земеделецъ, който въ време на най важните полски работи, той има да се приготвява за испитъ или въобще да приготвява теория. Тукъ има само два пъти, искаме ли да се практикуватъ или да станатъ по практически ученицитѣ и училищата, трѣбва да извършватъ почти всичките полски работи по продължително и обратно, ако искаме да сж подготвени и по добри по теория да се усилятъ, както часоветѣ, така сжщо да се увеличатъ и курсоветѣ. По сръдната, каквото прѣдвжда законопроекта не може да сжществуватъ. Споредъ насъ това сж найсжщественитѣ реформи, които могатъ да легнатъ въ основата на всички наши практически училища, каквито се желаятъ да станатъ, както сръдните ни така и ония, които минаватъ за низши училища. Различие въ дадения случай не могатъ да иматъ, а не както се стрѣми да сгори това законопроекта, като че ли реформата става за хатъръ. При тая уредба, курсътъ имъ може да бждо намаленъ и до 6 мѣсеца.

Слѣдъ като се уреди това, тогава истѣква въпроса за изучаването на младежи сж по солидна земеделска подготовка, която нужда ще бжде удовлетворена сж съзнаването и урѣждането на едно добръ наредено сръдно земеделско училище. Реформатъ въ земеделското образование не трѣбва да се спира само върху тия два типа училища, но да се стрѣмимъ сж въвеждането и разпространението му чрезъ народния учител, свѣщенитѣ, специални учреждения и др. Вкратце казано по всичките направления, които ще спомогнатъ да се донесе земеделската наука до простата селска колиба, гдѣто ще възнесе свѣтлана и ще покаже пътя, по които ще трѣба да се върви.

ХРОНИКА

✓ Новитѣ избори. Споредъ „Държавния Вѣстникъ“, прѣдстоящитѣ законодателни избори, ще станатъ на 17 Февруарий н. година. Отъ които избори, правителството за да може да искара повече свой народни прѣдставители и да има болшинство въ бждашето народно събрание, почнало е вече да уволнява нѣкой окр. управители, окол. началници, пристави па даже и стражари, които не сж отъ тѣхната партия,

като ги замѣства сж свой хора. Но да не мислятъ властующитѣ, че сж окол. началници и стражари се печели. Сж тая си постѣпка, правителството иде да докаже, до колко изборитѣ ще бждатъ свободни, за която свобода, тѣ най много крѣскаха, кога бѣха въ опозиция, а още повече и въ програмата си между другитѣ точки има и друга: „*обезпечение свободата на изборитѣ*“. Но бждашето ще покаже.

Пристигналъ е прѣди нѣколко дена въ града ни и встѣпилъ вече въ длъжностъ г-нъ Изидоръ Боскъ (Французинъ), назначенъ отъ М-ството на Т-та и З-то за управляющъ тукашната лозарска изпитателна станция. Като пожелаваме успѣхъ въ дѣятелността на г-на Боска, то смѣемъ да върваме, че сега поне нашитѣ лозари ще бждатъ по довърчиви къмъ скжпитѣ съвети на този капацитетъ.

Една афера сж гербови марки. Въ началото на този мѣсець Софийскитѣ вѣстници донесоха потрѣсвающия за всѣки българ. данѣкоплатецъ слуха за кражбата на едно левови гербови марки за около 10,000,000 лева. Слѣдъ като властитѣ стѣпили въ диритѣ на шайката, която е имала работа сж распродажбата на тия марки, арестувани биле нѣколко лица, между които билъ и нѣкой си Капановъ отъ показанията на когото станало ясно, че и реформ. Дико Иовевъ, бивши Софийски кметъ и редакторъ на в. „Свѣтъ“ е билъ забърканъ въ тая редка по рода си афера, който сжщо е билъ арестуванъ. Слѣдъ арестуването на всичките подозрителни лица, било е направено и обискъ на домоветѣ имъ, гдѣто сж намѣрени много съмнителни нѣща, а у нѣкой даже и марки. Въ къщата на Дико Иовевъ не сж намѣрени марки, но много други подозрителни нѣща, които изглеждатъ да сж въ свръзка сж марковата афера и които сж дали поводъ на властитѣ да изслѣдватъ Д. Иовева. На 9 т. м. той е билъ повиканъ при слѣдователя и при распита той е отхвърлялъ всички обвинения, като е казвалъ, че нищо не знае по тая афера, но и въпрѣки това, той е билъ арестуванъ въ участа, гдѣто прѣвъ нощта сж е отровилъ сж сиринѣ.

Откарило се, между друго, че Русенското и Софийското ковчежничество сж имали намѣса въ тая афера, както и нѣкой чиновници отъ центр. упр. на землед. каси въ Софя. Нека знае българ. данѣкоплатецъ, какви нехрани майковци и държавни кърлежи сж обирали, нашата и безъ това бѣдна хазна, въ продължение на цѣли 5—6 години На-

лага се длъжностъ на властитѣ да прѣслѣдватъ строго виновницитѣ, като частъ по скоро имъ изнесе дѣлата на яве и имъ присѣди прѣдвиденитѣ отъ законитѣ на наказания. Въ такива един афери, които нанасятъ пѣтно на цѣлата ни държава, сждебнитѣ власти не трѣбва да се сръскатъ прѣдъ нищо. Само по такъвъ начинъ може да се удовлетвори развалуваната обществена съвѣсть.

Търновския районенъ инспекторъ по лозарството и земеделството, г. Г. Ив. Дачевъ е напечатилъ едно *уиктвание*, какъ лица, които желаятъ да си посадятъ американско лозе, могатъ да се снабдяватъ сж американски лози или гладки прѣчки отъ частнитѣ или държавни разсадници. Прѣпорѣчваме го това на бждашитѣ лозари, защото въ него г. Дачевъ е помѣстилъ всички правила сж които всѣки лозаръ трѣбва да се съобразява прѣди да почне засаждаването, а сжщо и при посаждането.

Съобщаватъ ни, ученици отъ вѣстното Лосарско-Овощарско Училище, че другаря имъ К. В. укъ отъ III курсъ, макаръ и туберкулозенъ (третий периодъ) е продължавалъ да посѣщава училището, да пѣлни и така нечиститѣ въздухъ въ класнитѣ стаи сж опаснитѣ бацили, които може би да не закѣснѣятъ да проявятъ своето дѣйствие върху по слабитѣ натури. Мислимъ длъжностъ е на училищната власъ да запрѣти на този нещастникъ стоенето между другаритѣ си, като сж това го направи безопасенъ за крѣхкитѣ, млади посѣтителни на завѣдението. Далечъ отъ да убиваеме нѣкого, съвѣтваме и казанитѣ г-нѣ да не чака обявлението на дирекцията, та тогасъ да напустне у-ще, се по рапо нека направи това, даже когато е чулъ прѣвъ пътъ лѣкарската присѣда, още тогасъ би трѣбвало да напустне, да се прости сж желанието за учение, Върваме, че и той самъ не иска да стане джелатинъ на невинитѣ си другари.

ЗЕМЛЕДЕЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Въ миналий си брой бѣхме съобщили, че прѣдседателя на съюза, г. Янко Ст. Забуновъ, е заминалъ за въ Южна България и въ гр. Чирпанъ, Ст. Загора, Н. Загора и Ямболъ е държалъ политически рѣчи, по който случай дружбитѣ въ тия градове сж отправили до Центр. Комитетъ слѣдующитѣ телеграми:

Отъ Чирпанъ

Днесъ при стечение на делегати

могущъ въ властуванието на друга партия да си отмъсти, сж нетърпение очакваше срутването на сегашния кабинетъ, за което отъ София имъ бѣха писали, че се има надежда. И не се изнелъга той. Не на пусто отидоха неговитѣ ожидания. Деньтъ дойде! Извѣстие имать, че е съставенъ новъ кабинетъ отъ тѣхнитѣ. Ето петъ часа какъ гуляятъ. Всичкитѣ партизани на Хранчето сж събрани въ крѣмата на Куркулито Слави на вѣселне, прѣди единъ часъ ходиха сж музика изъ града; а сега въ обятията на Бакхуса крояха нѣщо за чиститяване — телеграма до министра.

Хубава майска нощъ. Морфей — царя на нощта, бѣ завладѣлъ всичко, само неуморимия пѣтникъ — двурогия мѣсечко се бѣ искачилъ доста високо на небосклона и заобиколенъ сж нощнитѣ кандила, които приличаха на бисери разхвърлени по синъ платъ, свѣтлостъ се смѣяха надъ заспалата миръ. Тукъ-тамъ парчета облаци се показваха далечъ негдѣ, като че се страхуваха да навлѣзатъ въ товъ звѣздо цар-

ство. Лекъ зефирецъ полѣхваше и сж пушчене милваше заспалата природа. Птичкитѣ — тия Божи пѣвци, по клонитѣ, или въ гнѣздата, почиваха и тѣ. Всичко бѣ закляло, занѣмъло, само въ крѣмата на Кукулито прѣгракналитѣ гърла на Хранчовитѣ „нощни пилета“, будиха околнитѣ псета, които отъ своя страна високо протестараха сж неспокойното си лаене. Въ това време ако надникнѣхте въ стаята на г-нѣ Никовъ, щѣхте да се увѣрите, че и той прави изключение тази нощъ — че не спи. Цѣла нощъ, дѣто се е рѣкло, не е мигналъ и колкото да се мѣчеше, да се силеше за надвигането на тази аномалностъ, неспокойнитѣ мисли не му даваха свободна дрѣмка, не го оставяха. На нѣколко пъти угасва и запалва лампата, като си мислеше, че това промѣнение ще замини мжчителното състояние сж сладкия сънъ, но излизаше обратно. Какво не прави още, цигари пуши, разсхожда се, чете... обаче нищо не помагаше, пуститѣ клѣпки не се заговаряха.... Какво ли бѣ туй, което можеше да измѣня тая невинна старческа душа, та и въ сръдношната заспалостъ упражнява своето неблагоприятно

дѣйствие? Новината, че кабинета е падналъ, порази г-нѣ Никовъ. Мисълта, че Хранчето ще осжществи пакленитѣ си планове, не му даваше ни минутка покой. Какви не грозни мисли пѣлѣха изъ главата му. И въ такова състояние можеше ли да склопи очи, да заспа? Не. Той трѣбаше да мисли, като какъ да умилюства Хранчето и да не изпита плода на неговитѣ заканвания. Но какъ, дяволъ да го вземе, какъ? Когато той е непримиримъ неговъ врагъ. Ще изпустне ли случая да си не отмъсти? Да иде да го моли за прошка... краката да му цалува... Ами ако го не прости, ако само му се изсмѣе... Но да не направи това, нали ще го изпѣдятъ. Какво ще прави тогава, какъ ще се прости сж службата, сж това топло мѣстце? Ами жена му, дѣцата му — милитѣ му ангелчета... Уф! Мжка само за г-нѣ Н. ли си създаде... Не! Той нѣма да допустне това, по корема си ще се влачи, всичко ще изпита, всичко ще направи, пакъ кокалѣтъ нѣма да опустне!...

Най послѣ старческитѣ блѣди устни се разтвориха, глухъ смѣхъ ги послѣдва. — Да, така ще направи, сж засмѣ-

но лице, каза и обѣрса, капкитѣ потъ отъ челото си. Така е най добръ!

Сѣдна до масата, бързо взе перото, което скъргоцайки излѣ слѣдующето: „На вѣликия българинъ Р... поднасямъ свойтѣ най искренни благопожелания. Вий сте спасителя на България. Народа е сж Васъ. Напрѣдъ! Вашъ почитателъ: Киро Никовъ, ковчежникъ въ гр. Х.“

— Бѣхъ Стамболистъ за Стамболова, нѣма ли него, отказвамъ се отъ партията, въ това никой нѣма да ме обвини, се мѣчеше да се успокои г-нѣ Н.

На другия день държа рѣчь на Хранчовитѣ приятели, ходи сж тѣхъ по улицитѣ, вика, крѣска и пѣтни най безсрамно довчерашигитѣ си приятели и съпартизани и когато другитѣ чиновници изпѣдиха, а г-нѣ Н. остана пакъ ковчежникъ, прѣмираще отъ смѣхъ като видѣше нѣкой отъ тѣхъ.

— Ей така за такива глупци, като не знаятъ да си пазятъ хлѣба! Нека посикатъ сега гладни, па тогасъ да приказваме за убѣждения. съвѣсть и неznamъ що... И колко още имъ се смѣя той!...

Плѣвемъ, Декември 1902 г.

отъ 26 селски дружби и пр. Чирпанъ въ домътъ на Петко Радевски, прѣдсѣдателя Забуновъ държа агитационна рѣчь. Всичко мирно, тихо и общаватъ пълна еполука, общото впечатление бѣ прѣкрасно.

Окол. Прѣдсѣдатель: Шиваровъ

Отъ Ст. Загора

Патувайки днесъ пристигна прѣдсѣдателя съюза Забуновъ при стечение селяни отъ разни села на околията състоя се събрание. Говориха Забуновъ, Галовъ (изъ Казанлъшко) Рашевъ, Драгиевъ, впечатление отрядно. Земледѣлците изъ Старозагорско вѣрвайки въ благоприятния изходъ на свѣтото дѣло народно, пращатъ братски поздравъ на своитѣ севѣрни братя и викатъ „*бодро и напредъ въ борбата*“.

За прѣдсѣдатель околийската дружба: Ст. Момчевъ.

Отъ Нова Загора

Сърдечно пристигна Забуновъ, благополучно посрѣщнатъ отъ земледѣлците. Прѣстоя 3 часа, за опитването на организацията замина.

Н. Загорска дружба.

Отъ Ямболъ

Днесъ събрани слѣдъ рѣчта Забуновъ, Кантарджиевъ, Милковъ съставятъ околийска земледѣлска дружба.

Прѣдсѣдатель Милковъ, с. Автане; подпрѣдсѣдатель Г. Паскалевъ, Ямболъ; дѣловодителъ К. Арабаджиевъ, Ямболъ.

Отъ Чирпанъ.

Днесъ опрѣдѣляме кандидати: Минко Шиваровъ, Петко Радевски, Чирпанъ и Гену Енчевъ с. Чикарджий.

Окол. Прѣдсѣдатель Шиваровъ.

Отъ Карнобатъ

Днесъ на събраниято отъ земледѣлците г-нъ Забуновъ държа блѣстяща рѣчь, която произведе силно впечатление на събраниято, тури се основа на земледѣлско сдружаване.

Ив. Нейчовъ.

Ловченската окол. дружба е имала годишно събрание на 13 т. м. въ което си е избрала ново настоятелство съ слѣдующий съставъ: прѣдсѣдатель Михо Василевъ, подпрѣдсѣдатель Ат. Крачуновъ, касиеръ-дѣловодителъ П. В. Пенчевъ и съвѣтници Павелъ Баевъ и Гено Недѣлковъ. И е отправила слѣдующата телеграма до г. М-ръ Сарачовъ: околийското събрание отъ настоятелствата на селскитѣ дружби, високо протестира противъ незаконното арестуване защитника на землед. интереси и неуморимия ратникъ за общото благо. Населението крайно възмущено отъ Вашитѣ незаконни произволи. Ви кани да не повтаряте тия безакония, защото не сж прогресивни и не Ви водятъ къмъ добръ пѣтъ.

Окол. Прѣдсѣдатель: Василевъ.

с. Кжлново — Прѣславско. Селянитѣ отъ това село въ събраниято си отъ 11 т. м. вземали слѣдующето:

РѢШЕНИЕ да се основе въ с. Кжлново землед. дружба, която да се присѣдиня къмъ Българ. Землед. Народенъ Съюзъ; за настоятелство си избрали слѣднитѣ лица: прѣдсѣдателя Ив. Русевъ, подпрѣдсѣдателя М. Петровъ, касиеръ В. Димчевъ и членове Д. Гочковъ, Сп. Петровъ и Хр. Иваноовъ.

Получихме протести отъ земедѣл. дружби въ с. с. Скуtare—Пловдинско, Хрищене, Топр. Хисаръ—Ст. Загорско, по поводъ незаконното арестуване на г. г. Драгиевъ и Рашевъ, които по нѣмание мѣсто не можахме да помѣстимъ.

Дол. Омарбасъ—Карловско. Земледѣлската дружба въ засѣданиято си отъ 6 Януарий н. г. вземала слѣдующето:

РѢШЕНИЕ, че всички членове трѣбва енергически да пропагандиратъ ме-

жду невдруженитѣ земледѣлци; ще прѣсѣдваме тѣзи, които искатъ да ни продадатъ тютюневата култура на европейскитѣ банки и избрали ново настоятелство въ съставъ: прѣдсѣд. Колю Ангеловъ, подпрѣдсѣдатель Георги Мариновъ, касиеръ Христо Ивановъ, секретаръ К. Генчовъ и съвѣтници: Т. Павуновъ и Т. Христовъ.

гр. Нова Загора. Земледѣлската дружба на 1 Януарий н. г. е имала годишно събрание въ което между другитѣ въпроси е билъ на дневенъ редъ и въпроса, прѣзбиране на ново настоятелство, което е било и избрано въ слѣдующий съставъ: прѣдсѣд. Иванъ Ст. Омарчевски, подпрѣдсѣд. Димитръ Петковъ, касиеръ-дѣловодителъ Дим. М. Дрumeвъ и съвѣтници: Г. П. Алтънковъ и Г. Дерменджиевъ.

Тѣй като отъ много земледѣлски дружби сме получили писма съ които ни молятъ да имъ испратимъ отъ исканията на Български Земледѣлски Народенъ Съюзъ, приети отъ II конгресъ, то намѣрихме за добръ да ги напечатаимъ въ насоящия брой, за да ги има всѣки земледѣлецъ на ръка. И въ деня на изборитѣ, нека всѣки си даде гласъ за този въ когото има пълно довѣрие, че ще се старае въ камарата да осъществи поне нѣкой отъ тѣхъ. Ето ги:

I Просвѣщение.

1. Курсетъ на основнитѣ училища да е съ 6 отдѣления (II-й класъ), като се гледа поне единъ отъ учителитѣ да е съ земледѣлко образование, и се прѣподва и земледѣлие.

2. Народнитѣ училища да се оставятъ подъ пълната зависимостъ на общинитѣ, заедно съ назначаването на учителитѣ и исплащане платитѣ имъ, като се гарантиратъ съ законъ.

3. Задължителни вечерни и недѣлни училища, водени отъ основнитѣ учители, сжщо задължителни общински библиотеки и читалища.

4. Намаление училищнитѣ такси въ гимназиитѣ и другитѣ сръдни училища.

5. Създаване на нисши земледѣлски училища, кждѣто синоветѣ на земледѣлците да получаватъ потребната подготовка по земледѣлието и клоноветѣ му и откриване на земледѣлски факултетъ.

II Земледѣлие.

6. Създаване законъ за неуточждаемостта на челяднитѣ имоти, освенъ отъ общинскитѣ каси.

7. Прокарване на законъ за имуществата и собствеността, както и измѣненето на дѣйствующия законъ за наследството, съгласно нравитѣ и обичаитѣ на народътъ.

8. Да се прѣпорѣча на земледѣлците да сгрупирватъ земитѣ си.

9. Прѣобразуване на селскитѣ ни стопанства въ смисълъ да се повдигне тѣхната производителностъ.

10. Създаване длъжности околийски земледѣлски учители съ висше земледѣлко образование.

11. Откриване землѣл. испитателни станции.

12. Измѣнение и допълнение на заона за застрахуването на змледѣлскитѣ произведения сръшу градобитни-ната и наводнениято, съгласно резултатитѣ отъ 5 годишното му приложение.

13. Изучаване на взаимното застрахуване на работния добитѣкъ.

14. Създаването на земледѣлска камара, която ще се произнася върху мѣроприятитѣ по земледѣлието и която ще засѣдава на сесии.

15. Да се настоява за отварянето на европейскитѣ пазари за нашитѣ произведения, а особено за добитѣкъ.

16. Да се създаде законъ за уреж-

данието на земледѣлскитѣ сдружавания отъ всѣкаквъ родъ.

17. Въвеждането на тѣхнически подобрения на всѣаи отрасли на земледѣлието, съгласно диктовката на мѣстнитѣ условия.

III Земледѣлски кредити.

18. Прѣобрѣщанieto на околийскитѣ земледѣлски каси въ общински, съ сѣдалища въ сръдищата на общинитѣ.

19. Прѣхвърлянето на дълговетѣ на земледѣлцитѣ на общинскитѣ каси, сръщу залогъ на недвижимитѣ имъ имоти (чрѣвъ въвеждането на ипотечнитѣ книги) съ дългосроченъ заемъ.

20. Прѣглеждане дълговетѣ на земледѣлцитѣ отъ сѣдалищата и признаване законната частъ отъ тѣхъ.

21. Секвестриране само прихопѣтъ отъ стопанството на неисправнитѣ длъжници.

IV Данѣци.

22. Непрѣмненното отмѣняване на десѣтъка.

23. Врѣменно въвеждане на поземления налогъ, като се намали и расхвърля справедливо.

24. Установление една пѣтна повинность, отбивана въ селата въ натура въ района на общинитѣ, а въ градоветѣ на пари, споредъ имотното състояние.

Забѣлѣжка. Да се приложи закона за пѣтната повинность сръмо чиновницитѣ.

25. Постепенното замѣняване косвенитѣ данѣци съ прѣки.

26. Уничтожение на бача и октровата.

27. Освобождение до 30 овци и 10 кози на челядъ отъ беглика.

28. Постепенното прѣобразуване на данѣцитѣ, изучаване и въвеждане подходно-прогресивния данѣкъ.

29. Уничтожение на бирническитѣ длъжности; възлагане събиранieto на данѣцитѣ на общинскитѣ каси.

30. Да се прилага строго закона за мѣрките и тѣглилките, като се изохвърлятъ съвършено старитѣ.

V Правосудие.

31. Уничтожение на общинскитѣ сѣдилища.

32. Въвеждане патующи участокови мирови сѣдии и сѣдебни пристави.

33. Прѣмахване при мировитѣ сѣдии адвокатитѣ и митата по гражданскитѣ искове.

34. Несмѣняемостъ на всичкитѣ сѣдии.

VI Медицина.

35. Държавни аптеки. Държавни и бърза медицинска помощъ.

36. Откриване на медицински факултетъ при висшето училище.

37. Управлението на страната да става по духа на конституцията и всички други закони не противорѣчащи на нея.

38. Намаление голѣмитѣ плати и пенсий на чиновницитѣ.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТЕНЪ
за декемврий 1901 г. по новъ стилъ (18 ноемврий до 18 декемврий по старъ стилъ).

Врѣмето и посѣтитѣ. Мѣсець декемврий 1901 (по новия стилъ) прѣдставлява една голѣма рѣдкостъ съ своята температура; тя е почти съ 2° по висока отъ температурата на по прѣдния мѣсець ноемврий и съ 4° приблизително по висока отъ многогодишното сръдно за декемврий. При такова топло врѣме, небивало другъ пѣтъ, по не прѣвъ истеклото четвъртъ столѣтие, при малкото, сравнително, мрачни и мъгливи дни и при доста честото прѣваляване на дъждъ, растителността вредомъ е продължавала да се развива и да расте: на много мѣста ливадитѣ се покрили съ нова трѣва, прѣвѣтъ се разцѣфѣлъ (Сухидолъ и пр.), ливадитѣ смалъ пуснали листъ (Ямболско и пр.), овошнитѣ дървета почти вредомъ полѣгаи, а сливитѣ и яблките тукъ тамъ цѣфнали.

И посѣвитѣ всѣкждѣ сж се развивали редовно и хубаво. Безсѣмѣното до 18/31 декемврий нигдѣ не се е отразило атъ върху зимницитѣ. Само тукъ тамъ за ний мочурливи мѣста, гдѣто сж падали по изобилии дъждовъ, може да се прѣдполага малка опасностъ отъ изгниване. На нѣкой мѣста въ источна България полскитѣ мишки не сж прѣстанали да поврѣждатъ по-ливитѣ. Така напр. въ Образцовъ чифликъ при Русе загубитѣ се оцѣняватъ до 20%, въ нѣколко Анхиадски села до 30% и пр.—Сѣитбата на есеннитѣ посѣви успѣшно е продажавала и прѣвъ отчетния периодъ тукъ-тамъ въ околийтѣ: Трънска, Кулска, Ломска, Берковска, Врачанска и пр. (твърдата пшевица), Айтоска (ечемиѣтъ), Кжѣзлагашка Харманлиска и пр. На твърдѣ много мѣста, врѣмето позволило да се начене прѣораванieto на пролѣтнитѣ посѣви, а въ Анхиадо дори вафнаи й да ги сѣятъ.

Директоръ: С. Вацовъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 760

Извѣствамъ, че отъ 8 Февруарий до 11 Мартъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Брашлянското землище:

1.) Нива „Моцовъ гиранъ“ 9 дек. оцѣн. 90 лева. 2.) Нива „Орѣха“ 10.7 дек. — 100 лева 3.) Нива „Жаркова могила“ 3.7 дек. — 75 лева. 4.) Нива „Шинкинъ долъ“ 4.4 дек. — 45 лева 5.) Нива „Брѣстъ“ 8.1 дек. — 80 лева. 6.) Нива „Деновъ долъ“ 7.8 дек. — 80 лева. 7.) Перевѣна „Ловята“ 4.3 дек. — 30 лева; 8) Ливада „Ливадитѣ“ 4 дек. — 40 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петръ Вешовъ отъ гр. Плѣвенъ има и други запори, продаватъ се по ввисканieto на Ненка Петрова отъ гр. Плѣвенъ за 950 лева по дѣло № 951 / 901 год.

гр. Плѣвенъ, 17 Януарий 1902 г.

II сѣдебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 309

Извѣствамъ на интересующитѣ, че отъ 1 Февруарий до 4 Мартъ н. г. до 5 часа слѣдъ пладѣтъ, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ:

1) Къща въ с. Радиенецъ съ дворъ 4 декара оцѣнена 50 лева. 2) Нива, „Подъ Лѣтнйшки Пѣтъ“ 11 дек. 7 ара — 50 лева; 3) Нива „Подъ Суватлъка“ 15.7 д. — 25 лева.

Горнитѣ имоти сж на Филипъ Паневъ отъ с. Радиенецъ, дѣжащи въ Радиенско землище, има върху имъ и други запрѣщения, продаватъ се по исп. дѣло № 158 / 901 год. и др.

гр. Плѣвенъ 10 Януарий 1902 г.

Сѣдеб. приставъ: П. Георгиевъ

№ 943

Извѣствамъ, че отъ 21 Февруар. до 26 Мартъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бѣглежкото землище:

1) Нива мѣстността „Турне“ отъ 9.5 декара оцѣнена за 60 лева; 2) Бранище мѣстността „Турне“ отъ 33 декара оцѣнена за 155 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Лазаръ Начовъ отъ с. Катунецъ не сж заложени продаватъ се по ввисканieto на Косто С. Пейковъ отъ гр. Ловечъ за 130 л. лихвитѣ и разносекитѣ по изпълнителния листъ № 3866 на Ловченскій окол. мир. сѣдия, има и други занори.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданieto книжита и наддаванетоъ може да става всѣки присхственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1/1 1902 г.

Дѣло № 207 / 901 г.

Сѣдеб. приставъ П. Георгиевъ